

«DU, DETTE ER BARE SÅ KULT.»

Morris braste inn gjennom døra til laboratoriet med noe som minnet om en vedkubbe innpakket i svart plast mellom hendene. Den hvite bomullskittelen hans bar logoen *United Pathology* og flagret rundt den radmagre kroppen da han kom stormende inn. Morris var opprømt, andpusten. Han hadde åpenbart funnet en godbit. Det hvinte fra joggeskoene hans da han skrenset på det flislagte gulvet og stoppet opp foran en ung mann med høy, mørk frisyre.

«Bob, sjekk det her.»

Bob så ikke opp fra datamaskinen. Han slanget den hengslete skateboarderkroppen sin i en stilig svart stol som var designet for å bedre kroppsholdningen hans. Det ene beinet lå drapert over skrivebordet sånn at den ene slitte, svarte skoen kom borti monitoren, mens den andre sitret i en slags lydløs, selvgående rytme mot gulvet. Han holdt blikket rettet mot skjermen og strøk hånden tankefullt over det velpleide fippskjegget, mens han rullet seg gjennom et digitalt galleri av unge kanadiske jomfruer på Internett. Han mønstret de unge blondinene med stor iver, stirret på de yppige brystene, iskulerumpene og de utbredte rosa foldene som var omgitt av tynne, lyse hårdotter. De kunne ha vært svenske eller kanskje norske; i hvert fall stammet de fra en eller annen forfrossen del av verden. Kalde, rene og unge. Kroppene deres bar bud om sex som frisk fjelluft, klart

kildevann og ren nysnø. Som en ølreklame. Bob vred seg i stolen, buksene var plutselig blitt for små.

Morris kremtet.

«Du, dette er skikkelig rått.»

«Ser du ikke at jeg er opptatt?»

Upåvirket av Bobs manglende entusiasme, plasserte Morris bylten på skrivebordet foran ham og begynte å pakke den opp.

«Den lukter litt.»

«Så la være å åpne den, da.»

«Jeg trodde du likte tatoveringer?»

Bob sukket tungt og klikket seg ut fra pornonetstedet.

«Legg den på et brett, OK?»

Morris nikket og gikk bort til vasken i den andre enden av laben. Han trakk fram et stort undersøkelsesbrett i rustfritt stål og bar det med seg tilbake.

«God idé, Bob. Disse greiene pleier alltid å lekke litt.»

Morris slapp forsiktig pakken fra seg på brettet, trakk plasten til side og avslørte godbiten. Bob rykket til ved synet og holdt seg instinktivt for nesen og munnen. Morris kikket forundret på ham.

«Skal du spy?»

Bob ristet på hodet.

«Sjekk tatoveringene. Se på dem.»

Morris grep den avrevne armen og vippet den rundt. Størkende blod tøt ut og griste til det blanke brettet. Det var en arm av den tøffe typen. Muskeløs og hårete. Spredde tatoveringer prydet både inn- og utsiden. Bokstavene *H-O-L-A* var etset inn i knokkene. Morris snudde på armen igjen, og Bob fikk øye på en usedvanlig vakker tatovering av en kvinne som lå naken på ryggen med beina i været. En mann lå sammen med henne, med hodet begravd mellom lårene hennes.

«Hva synes du?»

Bob dekket over neseborene og lente seg nærmere. Tatoveringen var dyktig utført, med skikkelig stil. Kvinnens kropp så ut til å skjelve, som om det gikk for henne.

«Ganske bra, hva?»

Bob kikket opp på Morris.

«Den er helt utrolig.»

Bob åpnet den nederste skuffen i skrivebordet og fant fram et polaroidkamera.

«Drei armen noen centimeter opp.»

«Sånn?»

«Opp.»

Morris lystret. Bob bøyde seg helt ned mot armen og trykket på knappen. Blaff, surr, pling. Kameraet spyttet ut et fotografi. Bob stakk bildet i lomma og la kameraet tilbake i skuffen. Han kikket på Morris.

«Jeg har tenkt å stikke ut etter kaffe. Vil du ha?»

«La meg gå. Jeg har vært for mye sammen med armen. Jeg trenger en pause.»

Bob kikket på armen.

«Hva er det meningen at vi skal gjøre med den, forresten?»

Morris pakket kroppsdelene inn i plasten.

«Jeg må ta den med til laben på Parker Center i morgen tidlig etter at de har drenert den, eller hva det er de gjør.»

Bob kastet et vantro blikk på Morris.

«Er dette bevismateriale?»

Morris flyttet vekten fra fot til fot, noe han ofte gjorde når han var nervøs eller virkelig måtte pisse. Han trakk solbrillene opp av lomma og skjov dem opp på nesen for å slippe å se Bob inn i øynene.

«Bob ... du, jeg er ikke helt sikker.»

«Stammer armen fra et åsted?»

Morris gjorde seg ferdig med å pakke den inn.

«Dobbel latte, ikke sant?»

Bob ristet på hodet.

«Samma det.»

Morris snudde på hælen og gikk. Bob sukket, plukket opp armen og gikk bort til en stor fryser. Han svingte den store, sølvfargede døra opp og skjøv armen inn på en hylle hvor det lå hundrevis av andre klumper, kuler, cyster, avklipp, frakutt, stubber og biter. Bob satte seg foran datamaskinen igjen, men blondinene hadde mistet sin sjarm.

Han fisket polaroidbildet opp av lomma og så på mens fremkallingen sakte ble fullført. Det var et klart bilde av tatoeringen. Kunstneren var åpenbart svært dyktig. Bob så nærmere etter og gransket kvinnen. Brystene var sirlig tegnet og falt i en yppig kurve ned mot armhulene. Hun hadde en frodig manke av svart hår som bølget ut fra kroppen. Beina, armene og rumpa var perfekt proporsjonert, ikke tynne eller magre; det var ikke noe jentete ved henne, hun hadde en kvinnelig tyngde. En sensuell masse. Munnen formet dels et smil, dels en grimase, mens kroppen buktet og spente seg i orgasmens grep. Øynene var vidåpne, som om følelsen forbløffet henne.

Bob så på henne og fikk selv en underlig følelse. Det var som om han kjente henne. Eller kanskje snarere som om hun var kvinnen han ønsket å kjenne. Hans forestilling om hvordan en sexy kvinne så ut. Bob følte et stikk av sjalusi da han så på mannens kropp. Selv om mange betraktet Bob som en flott fyr i ganske god form, hadde han ingenting å stille opp med mot de stramme og fremtredende musklene, den rene, skjære seksuelle kraften til mannen på tatoeringen. All den energien han fokuserte mot punktet mellom kvinnens bein.

Bob strøk fingeren over polaroidbildet og fulgte linjen som løp fra hoftene til magen til brystene og til leppene hennes. Han overrasket seg selv da et lite stønn glapp ut av munnen hans.

Åndsfraværende trakk Bob langsomt en linje med fingeren nedover brystet sitt, over magen og til skrittet. Han kjente en oppsvulming.

Det var en veldig bra tatoering.